“Vull continuar i tenir més protagonisme”

“No em conformo amb aquesta situació”, assegura el capità del Girona, que no es planteja marxar en el mercat d’hivern

“No m’agradaria ser un altre cas de jugador que ha estat important i ha perdut pes de manera contundent amb un final poc agradable”

Eloi Amagat, a l'estadi de Montilivi Foto: JOAN SABATER.

Tots hauríem firmat tenir menys punts. El debut, amb el partit que va fer l’equip i com estava el camp, el recordaré temps

Tenia un contracte que m’havia guanyat amb esforç i treball. No és que l’acabés i em regalessin ser a l’equip de primera

Això només acaba de començar. El club vol créixer i ser un equip no sé si de referència a primera, però sí consolidat

Em marco objectius petits i el primer és entrar en una convocatòria. No crec que sigui lògic mirar més enllà. He d’anar pas a pas

El mercat? El meu cas és una mica diferent al dels que no tenen els minuts que voldrien. No m’he plantejat res que no sigui ser aquí

El capità del Girona no ha entrat en cap convocatòria de la lliga i ni tan sols ha jugat en la copa. De fet, difícilment estarà en condicions de jugar dimarts al camp del Llevant, per culpa d’unes molèsties. Tot i això, Eloi Amagat Arimany (21/5/1985) està tan convençut com a l’estiu i no pensa demanar de marxar en el mercat d’hivern.

Sense minuts en la lliga, tampoc va estar disponible per a l’anada de la copa. Quina lectura fa d’aquests primers mesos, personalment estèrils?

Trobant a faltar jugar. Tot futbolista es vol sentir important al camp. És cert que estic disfrutant del moment des d’una altra perspectiva, més com a aficionat, però quan ets dins d’una plantilla el que vols és ser al camp. En això estic, preparant-me i intentant posar-me bé per disfrutar també des del camp. Tinc clar que no em conformo amb aquesta situació. No ho he fet mai. Em marco objectius petits d’anar tirant endavant i tenint més protagonisme.

El primer objectiu petit és entrar en una convocatòria?

Sí. És que no crec que fos lògic mirar més enllà. Entrenar-me i preparar-me perquè hi hagi convocatòries, i així anar pas a pas.

Dimarts hi ha partit de copa contra el Llevant. Hi serà?

Tinc alguna molèstia física, i veurem com evoluciona. Hem d'esperar uns dies.

Ja n'ha tingut diverses? En l'anada de la copa no va jugar.

En aquell moment estava bé, però no m'havia entrenat en els últims dies, només un. Vam considerar no forçar. Són coses poc importants, però que no m'han acabat de deixar tenir el ritme, encara que sigui d'entrenaments, que és important per guanyar nivell.

En situacions així, parla amb Machín. Li demana explicacions?

Soc un jugador que no ho he fet gaire mai. Els jugadors ens hem de dedicar a entrenar-nos. Ens coneixem des de fa molts anys, amb el mister. Diria que som persones de poques paraules, en aquest sentit, tant de donar explicacions com de demanar-les. No va més enllà.

N'hi ha uns quants, de jugadors amb poc protagonisme. Hi ha tanta diferència de nivell entre uns i altres?

Suposo que el punt més important és que els que han jugat des del principi ho han fet bé i han obtingut resultats. Hi ha hagut un onze molt clar, que ha aconseguit molt bons resultats, i això ha permès que tinguin continuïtat. Tots els jugadors de la plantilla ens hem de sentir importants i hem d'estar en condicions de jugar, perquè això és molt llarg. Hi haurà moments que els que ara més juguen no estaran en el mateix to físic quan avanci la temporada, i per això és important que tots puguem sumar.

Pere Pons, Granell, Timor, Aleix Garcia, Douglas... Hi ha cua al mig centre. Això dificulta encara més la seva entrada?

Sí, és complicat. Des del principi vam veure que seria una posició amb molta competència, i ha coincidit també que els jugadors que hi han jugat han ofert molt bon nivell, amb una adaptació molt bona per ser novells en la categoria. Però la competència és bona per a l'equip, fa créixer el nivell. Ens ho hem de prendre tots com una cosa positiva, encara que de vegades és complicat perquè no tens la continuïtat que voldries.

Queda poc més d'un mes per al mercat d'hivern, i potser algun jugador es plantejarà marxar. És el seu cas?

Segurament hi haurà jugadors que voldran tenir més protagonisme, però jo crec que el meu cas és una mica diferent al de tota aquesta gent que no té els minuts que voldria. Els meus objectius són continuar aquí, tenir més protagonisme d'ara en endavant. No m'he plantejat res que no sigui això.

Ha canviat la seva perspectiva des de l'estiu?

A l'estiu ho tenia clar i ara ho continuo tenint clar. Em marco objectius petits, però són pròxims i crec que els puc complir. Si no, sí que ja em plantejaria altres coses.

Ja va dir que mereixia estar en aquesta plantilla de primera, després d'haver-hi estat a tercera, a segona B i a segona A.

Per tot això, i també perquè hi havia un contracte al darrere que m'havia guanyat amb l'esforç i la feina dels altres anys. No és que jo acabés contracte a l'estiu i em regalessin com un premi estar a la plantilla de primera. Hi

havia un contracte, que per això hi són. A l'estiu no vaig tenir cap dubte que volia ser aquí.

Si hagués acabat contracte a l'estiu, s'hi hauria vist?

Bé, per com va anar l'estiu, potser ara ho dubtaria una mica. Però són hipòtesis. Per sort, puc ser aquí.

Tem passar la temporada en blanc?

No m'ho plantejo. No m'agradaria estar en la situació que han viscut els últims quatre o cinc anys jugadors que han estat importants per a l'equip i el club i que han perdut protagonisme d'una manera bastant contundent. No em plantejo ser un altre cas com aquests. Són situacions dures i jo he viscut com molts jugadors ho han patit. Crec que han tingut un final poc agradable per a ells.

A més, és capità, i en una plantilla que ha canviat molt i amb gent d'arreu del món. I amb gent que no juga. És difícil de gestionar?

És més complicat. Hi ha alguns canvis respecte a altres temporades. Hi ha gent de fora que té el handicap de l'idioma. Però des del primer minut que ens vam conèixer, m'he sentit respectat com a persona important al vestidor, com un dels capitans. És important que hi hagi persones que puguin ajudar que l'adaptació de la gent que ve de fora sigui una mica més senzilla.

A segona A sempre destacaven que eren una família. És més complicat ser-ho ara a primera?

Que es parli de família, que tothom va a l'una, és vital, però sol anar molt relacionat amb els resultats de l'equip. Que el Girona, en la seva estrena a primera divisió, hagi fet setze punts en dotze jornades, amb el nivell que ha ofert, ho fa tot molt més senzill. És quan les coses van mal dades, que també hem viscut anys d'aquests, que es veu si tot el grup està unit i en la mateixa direcció. Ara és diferent, perquè hi ha handicaps com l'idioma i el procés d'adaptació. Que també es nota segurament reflectit en minuts al camp i en rendiment. Potser tots aquests jugadors que teòricament havien de jugar més segur que començaran a donar un bon nivell.

Ni el més optimista del vestidor devia pensar estar ara en la situació del Girona...

No. Segurament tots hauríem firmat tenir menys punts dels que tenim. Sempre s'ha vist que equips que pugen, en dinàmica positiva, i amb un bloc important amb continuïtat, funcionen. Contra rivals de molta entitat, hem tret punts que segurament no hi pensàvem.

Muniesa explicava que va veure el Girona-Barça al seu costat i que se li il·luminaven els ulls de veure partits així a Montilivi.

Sí. Des de la tribuna, que malauradament els he vist tots, ho he disfrutat. No de la manera que voldria, però sí com un aficionat més, com un abonat més. Hi ha hagut moments bastant emocionats. Veure com ha respost l'afició, veure Montilivi reformat i ple, i competint contra equips que fa quatre o cinc anys ens haurien pres per bojos.

Han passat tots els grans per Montilivi. Amb quin moment es queda?

N'hi ha hagut diversos, però el debut del Girona a primera divisió, amb el partit que fa l'equip i com està el camp, crec que el recordaré temps. Va ser molt especial.

Continua mirant el divuitè o creu que pot ser un any sense sobresalts?

Crec que seria un error mirar més enllà de la permanència. Per pressupost, per història i per trajectòria, l'únic objectiu és salvar la categoria, que seria un èxit espectacular competint amb els equips que ho estem fent. Si després s'aconsegueixen aquests punts i es pot mirar més amunt, perfecte. Però només aconseguir que tres equips quedin per sota ja seria un èxit per al club.

Ha vist Montilivi caure a trossos i ara té dues grades noves i molt d'ambient. El paper de l'afició també ha canviat?

Sí. Ja fa un parell de temporades que el club està creixent i canviant a passos de gegant. Quan parles amb companys i els expliques com era tot això, et creuen però segurament no es fan a la idea del que hem viscut molts aquí. No només pel que fa a infraestructures, sinó institucionalment, econòmicament i esportivament. Crec que això només acaba de començar. El Girona té capacitat per continuar creixent, i una part important del canvi es veu en l'afició. Ha costat, però ara sí que ha fet un pas endavant de debò i s'ha consolidat. Amb una afició que comença a ser jove, amb nens que passegen pel carrer amb la samarreta del Girona i no la del Barça o la del Madrid o la de l'Espanyol. Això reflecteix una mica aquest canvi.

I l'altre dia, en divendres, 10.000 espectadors al camp. A segona A haurien estat quatre gats.

Sí, és clar. Es nota el canvi. I també hi ha ajudat el bon estat de l'equip, els bons resultats i el bon joc que ha ofert. Ni el fred, ni el dia ni les hores espanten l'afició gironina.

Els propietaris tenen la intenció d'ampliar encara més la capacitat de Montilivi i de fer una ciutat esportiva de primeríssim nivell. Els sorprèn, o ja perceben la seva ambició?

Els que ho vivim a dins des de fa anys, notem que hi ha molts canvis, que s'intenta millorar en tots els sentits. Ens fa la sensació que això no és per quedar-nos fins aquí, sinó que es vol continuar creixent. Fins a arribar molt amunt, esperem, i a ser un equip no sé si de referència a primera, però sí consolidat en la màxima categoria.

En un club que havia arribat a anar amb una sabata i una espardenya, ara xàrters, PGA... El club ha caigut en les millors mans possibles?

Sí, sí, segur. No en tenim cap dubte. Els que hem viscut els mals moments fins i tot de vegades ens sorprenem i ens preguntem si calen tantes atencions com les que tenim els jugadors. Realment, s'està demostrant que si el futbolista només s'ha de centrar en el que és important per a ell, entrenar-se i competir, i tota la resta està totalment controlat com ho està fins ara, és molt millor per a tots.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 24-11-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1288711-vull-continuar-i-tenir-mes-protagonisme.html